

”Han vet när det är tävling”

Catarina Ask har fått uppleva ynnesten att stå bakom en riktigt fin draghund.

Hon får något saligt i blicken när hon talar om Glimmer.

– En otrolig tävlingsindivid, säger hon.

Och första veckan i mars väntar SM på hemmaplan.

Glimmer ska dra Catarina upp på prispallen i SM

BODEN För gemene man i Boden är Catarina Ask kanske mest känd som miljöpartiets gruppleddare. I den rollen finns hon med i Alliansen som styr Boden.

I terrängen runt Pagla handlar det om ett helt annat samarbete. Efter en lång karriär som långdskidåkare satsar hon stenhårt på sin nya sport – sina 43 år till trots.

– Jag kan åka skidor i grunden och sen har jag jättebra hundar. Glimmer han bara springer och springer och jag har två riktigt fina tävlingshundar att välja mellan, säger hon.

En kick av samarbetet

Ett mått på att Catarina Ask har en riktigt fin hund i Glimmer är sättet han agerar på när det är dags för fotografering. Trots kameror och en fotograf som ligger ned på spåret styr han bara ut mot kanten och passerar i högsta fart.

Samarbetet mellan hund och människa har gett henne en kick och nu blickar han fram mot SM som avgörs i Boden 4-8 mars.

– Jag hoppas få kliva upp på pallen i alla lopp där jag ställer upp för jag har aldrig haft så bra hund som nu.

Och formen är det inget fel på för på den senaste uttagningen till Skandinavien Open Championship (SOC) blev hon och Glimmer bästa svenska ekipage.

”En jättefin tävlingshund”

När hon blir ombedd att beskriva sin vapendragare blickar hon ut över Paglaterrängen och samtidigt sprider sig ett leende över hennes ansikte.

– En fin hund. Och en jättefin tävlingshund. Han vet när det är tävling, då skärper han till sig. På träningarna kan han vara lite loj men så fort jag kommer på tävling så är det full fart. Han är tänd och jag ser hur han jobbar. Jag behöver aldrig driva honom utan han springer sitt eget lopp och jag vet att han alltid gör sitt bästa.

Kan du beskriva känslan att stå bakom en hund som arbetar på det sättet?

– Det låter dumt men man blir som ett med hunden. Det funkar så bra. Det är så härligt för man känner att man jobbar för varandra. Uppför där han kan bli lite tröt, då hjälper jag honom så att han ska få jobba

i sin fart utan att behöva dra på mig. Och behöver jag hjälp så ger han mig den också.

– Ja, utan tvekan. Hade jag inte hållit på med draghund hade jag ju inte hållit på med skidor, i alla fall inte tävlat på den här nivån.

Vad krävs för att få fram en riktigt bra draghund?

– Vi tittar på om de är jaktintresserade. Är det en bra jakthund så vill de ju springa. Sen ser man om föräldrarna har tävlat som draghund tidigare. De här som vi har fått fram är från en egen parning där vi hade både mamman och pappan och då är det ju extra kul när man hittar rätt.

Har tagit över efter syrran

Gunnar Johansson som bor i Prästholm utanför Råneå var landslagscoach i sju år och de senaste åren har han varit vallningschef åt landslaget. Nu hjälper han åkarna i Bodens

Draghundsklubb (BD IF) och säger så här om Catarina:

– Som draghundsåkare har hon inte blommat ut förrän nu. Förut var det hennes lillasyster Åsa som var bäst men nu har Catarina tagit över. – Jag har tränat på men den stora skillnaden är nog att jag har en så pass duktig hund,

säger Catarina Ask.

Till SM kommer över hundra ekipage och när Extra träffade Catarina Ask inför träningsrundan i Paglaterrängen avslöjade hon ett av knepet för att vinna viktiga sekunder.

Bakom mällinjen placerades en skål med en blandning

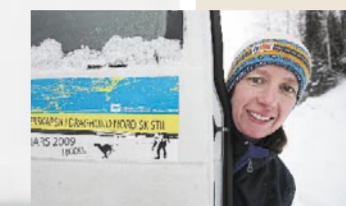
av mineralberikad leverpastej och vatten.

Låter väl inte helt delikat men för Glimmer är det jämställt med ett fint ärgångsvin. – Det funkar. Han ger jernet ända in och han älskar det, säger hon.

Efter att ha bevitnat delar av träningspasset förstär

fakta

Catarina Ask

Ålder: 43.
Bor: Boden.
Familj: Maken Jan-Iver Ask och barnen Ida, 18, och Amanda, 14.
Yrke: Arbetar som sjuksköterska inom psykiatri. Är också gruppleddare för miljöpartiet i Boden.
Idrott: Draghund nordisk stil.
Aktuell: Ingår i landslaget och tävlar i SM som avgörs i Boden 4-8 mars.

Vilken hund! Vilken känsla!

UNDER SEX MÅNADER bodde jag i Alaska och där arbetade jag uteslutande med draghund. Snickrade hundkojor, höll rent i hundgården, tog hand om valpar och matade.

Betalningen kom när man fick ta fram släden och selarna. Starkaste minnet är nog ett träningspass uppe i Hatchers Pass cirka tio mil norr om Anchorage. En av kennelns hundar var mycket speciell och henne fick man nästan locka ur kojan. Hon var skygg och varje gång man kom med mat låg hon kvar och väntade till dess man hade gått därifrån. Först då kom hon ut.

När det var dags för träning var det plötsligt en helt annan hund. När jag kom dit hoppade hon och skuttade av glädje och jag selade ut henne först av alla tolv. Hon stod längst fram – med linan sträckt. Och linan var aldrig slak under de kommande tio kilometrarna. Vilken hund! Och vilken känsla! Jag blev helt överrumplad och det är förmodligen en av de tio häftigaste upplevelserna jag varit med om.

”När det var dags för träning var det plötsligt en helt annan hund”

FAST GIVETVIS är det roligast om hunden är glad och lycklig även när han inte jobbar. Catarina Asks Glimmer är en sån hund. Där blandas bus med lydnad och när de väl befinner sig i spåret så jobbar man mot samma mål.

I Alaska såg jag vilken skillnad mellan vilken vikt hundförarna lagt vid att få hundarna sociala och glada. Indianen och hundförarlegenden George Attlas hundar var skygga och kom man i närheten kröp de så långt under hundbilen som det bara gick. Den som vann flest lopp just då var Roxy Wright-Champaine och där såg man något helt annat. Efter loppen kopplade hon lös hundarna och det var lyckliga hundar rakt igenom.

HÄR HEMMA HAR MAN tävlat med rasen Vorsteh under lång tid. När jag kom till Alaska och frågade om någon avlat på Vorsteh så skrottade man bara. Där ansåg man sig veta bäst i allt som rörde slädhundar. Några år efter att jag återvänt hem till Sverige flyttade svensken Egil Ellis dit. Han byggde sin kennel just på vorstehblandningar och med dessa hundar besegrade han alla. Egil Ellis blev bäst i världen och han blev det med sina egna hundar – i hundsportens Mecka.

Jag kan rekommendera ett besök till Pagla under SM-veckan för det är en kul att se hur hundar och hundförare jobbar för varandra. Men det är en ännu härligare känsla att få vara en del i det lag som hund och hundförare bildar.

När allt klaffar, ja då är det nästan magiskt.

Hockeyexperten Niklas Wikegård sticker ut hakan – och Sverige gnäller. Jag tycker han är kloken. Det bästa som hänt Svt på mycket länge.

Norrbottenska NHL-proffs som inte vill bjuda tillbaka och avsluta karriären i elitserien (läs Luleå Hockey) och svenska NHL-proffs som nobbar VM-spel för att man ”vill vara ledig”.

JOAKIM NORDLUND
redaktionen@tidningenextra.se

JOAKIM NORDLUND